

שיעור נא

מ"ע קנט. מל"ת שכנ. מ"ע קס. מל"ת שכר.

מצוה קנט היא שצונו לשבות ביום ראשון של פסח, והוא אמרו יתעלה ביום הראשון מקרא קדש ובא בפירוש קדשהו והוא שלא תעשה בו כל מלאכה אלא מה שמיוחד באכילה לבד כמו שבאר הכתוב. וכבר קדם לשון אמרם (שבת כ"ה) האי שבתון עשה כלומר כל יום טוב שאמר השם בו שבתון הוא כאילו אמר שבות או תשבות ואלו כלם הם צווים בשביתה שבתות ה' נקראו ימי המועדים כלם רוצה לומר ימים טובים. וכבר בא בפירוש במקומות רבים אמרו יום טוב עשה ולא תעשה כלומר כי בטול המלאכה בכל יום טוב עשה הוא ועשית המלאכה המוגבלת לא תעשה ולכן מי שעשה בו מלאכה מוגבלת עבר על מצות עשה ולא תעשה. וכבר התבארו משפטי מצוה זו כלומר שביתה במסכת יום טוב. (אמור אל הכהנים, זמנים הלכות שביתת יום טוב פ"א) :

מצוה שכנ הזהיר מעשות מלאכה ביום ראשון של פסח. והוא אמרו כל מלאכה לא יעשה. (בא אל פרעה, זמנים הלכות שביתת יום טוב פ"א) :

מצוה קס היא שצונו לשבות ממלאכה בשביעי של פסח והוא אמרו יתעלה ביום השביעי מקרא קדש. (אמור אל הכהנים, זמנים הלכות שביתת יו"ט פ"א) :

מצוה שכר הזהיר מעשות מלאכה ביום שביעי של פסח. והוא אמרו כל מלאכת עבודה לא תעשו. (אמור, שם) :